

вѣтъ покорность като му дарува другъ единъ сынъ отъ Ветзавее, когото нарѣкохъ Соломонъ, и който царува подиръ него. Давидъ имаше още много дѣца, но тѣ бѣхъ за неговъ злочестинъ; единъ отъ тѣхъ, на име Авессалонъ, като ся обиди отъ брата си Амнона, позва го на едно угощеніе и го уби. Авессалонъ, като ся боеше отъ гнѣва на брата си, побѣгна при единъ съсѣдний князь, дѣто стоя три години; подиръ туй врѣме, Иоавъ, който управляваше Давидовѣтъ войскъ, му испроси прощѣтъ. Авессалонъ, вмѣсто да благодари добринѣтъ на баща си, рѣши да го свали отъ царскыя столъ. Той залѣгаше да ласкае народа за да му придобіе милоститѣ; и когато вече вѣрваше, че бѣше сполучилъ да го обикне народътъ, той поиска дозволеніе отъ Давида за до отиде да извърши едно обрѣчане, за което ся бѣше обрѣкалъ; но, вмѣсто туй, той събра войскъ, и нападна възъ Јерусалимъ. Давидъ побѣгна и ся избави съ пріятелитѣ си, и ся оттегли въ пустинѣтъ Оливьерскъ. Тѣзи, които бѣхъ съ Давида, не искахъ да отиде той срѣщо Авессалона. Иоавъ, управляваше войскѣтъ, и Давидъ му заповѣда да помилва сына му; но той непослуша царскытъ заповѣди: защото като ся разби Авессалонъ и като искаше да утече, закахъ му ся конетѣ отъ едно дърво, дѣто остана като вързанъ. Иоавъ го промуши прѣзъ сърдцето. Като ся научи Давидъ за туй каза: „Дано да бѣше далъ Господъ, та азъ да съмъ умрѣлъ, а сынъ ми да си не былъ живъ!“ Иоавъ като видѣ че той оплакваше сына си, подпадна подъ неуваженіе и го присили да ся изяви прѣдъ народа. Между туй, Јудовото племе прибърза да възвърне Давида въ Јерусалимъ. Израйльскитѣ племена завидѣхъ, че Јудовото племе бѣше